

HÍRMONDÓ

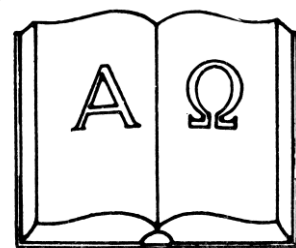
A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXVIII. évf. 5. szám
2019. október

„Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául, szereztek magatoknak erszényeket, amelyek nem avulnak el, elfogyhatatlan kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem jut közelébe, a moly sem emészti meg.”
(Lk 12,23)

AZ IGAZI KINCS

Jézus születésétől fogva igen szegény volt. Tanítói útja során is a legnagyobb szegénységben élt. Ő maga mondta, hogy: „A rókáknak barlangjuk van, és az égi madaraknak fészük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.” (Lk 9,58) A gazdag ifjúnak pedig ezt mondta: „Valami azonban még hiányzik belőled: add el minden vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben.” (Lk 18,27)

Mi is mindannyian, az őt hallgató tömeg tagjai, mi mindannyian tanítványok, mi mindannyian a „gazdag ifjú” vagyunk. Nekem szól a tanítás: „Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául...”

Jézus itt nem arról beszél, hogy a létfenntartásunkhoz, a mindennapi életünkhöz valóban szükséges dolgainkat adjuk el és osszuk szét a szegényeknek. Jézus nagyon jól tudja, hogy az embernek mire van szüksége. De amit azon felül birtokolunk, az nem biztos, hogy nélkülözhetetlen. Ha munkánk eredményeként, vagy más módon bőségben vannak javaink, ezek nem tartanak meg. Tudnunk kell, hogy „Milyen nehezen mennek be az Isten országába azok, akik gazdagok.” (Lk 18,27)

A világ igazságtalanságban él: a földi kincsek túlnyomó részét egy kis csoport birtokolja, míg széles tömegek, országok nyomorúságban élnek. Tanácskozások, mozgalmak jönnek létre a javak igazságos elosztása érdekében, de fáradozásaiknak eddig nem túl sok eredményét láthatjuk. Nekünk a mi kis környezetünkben kell igazságosnak lenni ezen a területen is: vegyük észre a közelünkben élő szegényt, és ne csak sajnáljuk, hanem segítsünk rajta! Mi, akik talán minden nap olvassuk a Bibliát, akik figyelünk Jézus szavára, nézzünk mélyen a lelkünkbe: mit tettünk, mit tettem én, és teszek naponta azokért, akik nélkülöznek a környezetemben.

A szerzetesek mielőtt belépnek a közösségbe minden vagyonukról lemondanak, és arról bölcsen rendelkeznek. A szegényeket is segítve, minden anyagi biztonság nélkül kezdik meg és élik le új életüket. Ezekben a közösségekben nagy hangsúlyt kap az adakozás.

Természetesen ez a magatartás Jézus Krisztusba vetett hit nélkül megvalósíthatatlan, csupán szociális életszemlélet. Úgy lesz kincsünk a mennyben és itt a földön, ha Jézus szava szerint hiszünk és cselekszünk hűségesen.

Vizsgáljuk meg életünket, hogy miről tudnánk lemondani hitből, őszintén, mások életét megkönnyítve. Hatalmas lelki kincs-tőkét gyűjtünk, ha Jézus szavát megtartjuk. Ő erősít meg abban, hogy a hétköznapi életünk minősége, a mennyi kincsek birtoklása a belépő a mennyországba. Adja Urunk, hogy megérkezzünk a „tű fokán” keresztül a Mennyek országába!

Sztankó Gyöngyi lelkész

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI ÜLÉSRŐL

Az elmúlt két hónapban egy alkalommal, szeptember 11-én ülésezett a Presbitérium, amelyen az alábbi napirendeket tárgyalta meg:

Egyházközségi ügyek:

- ❖ Tájékoztatást hallgatott meg a folyamatban lévő beruházásokról.
- ❖ Támogatta a vargabokori imaház felújításának befejezéséhez kiemelt pályázat benyújtását az Országos Egyházhoz.
- ❖ Döntött Veresné Kása Anita alkalmazásáról szept. 15-i hatállyal gazdasági ügyintéző munkakörben.
- ❖ Döntött Bihari-Kósa Beatrix felvételéről szept. 15-i hatállyal közfoglalkoztatási program keretében adminisztratív munkakörbe.
- ❖ Döntött az egyházközség istentiszteleti helyein, imaházaiban szolgáló gondnokok javadalmazásának emeléséről okt. 1-i hatállyal.

Iskolai ügyek:

- ❖ Jóváhagyta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában (a továbbiakban: Intézmény) a 2019/2020. tanévben finanszírozott pedagógus álláshelyek számát.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény 2019/2020. tanévi alkalmazotti állománytábláját.
- ❖ Jóváhagyta az Intézmény 2019/2020. tanévi tantárgyfelosztását.
- ❖ Engedélyezte az Intézményben a maximális osztály- és csoportlétszámok túllépését.
- ❖ Egyetértett az Intézményben 2. intézményvezető-helyettesi státusz létrehozásával, Opre Gabriella 2020. augusztus 31-ig történő intézményvezető-helyettesi megbízásával.

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczáné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

TANÉVKEZDÉS INTÉZMÉNYEINKBEN

Nevelői csendesnapok Beregdarócon

A Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola pedagógusai számára a 2019/2020-as tanév csendesnapokkal indult augusztus utolsó hetében a beregdaróci református „Hét csillag” Pihenőházban.

„A kezdés alaphangja” címet kapta a programsorozat, melynek célja az volt, hogy tanári karunk minden tagja lelkét és szívét arra az alaphangra tudja hangolni, amit Krisztus ad meg nekünk. Az előadásokat és áhítatokat a fenntartó egyházközség lekipásztorai tartották.

Adámi László reggeli áhítatának címe így hangzott: „Elküldöm követemet, hogy követe lehess pedagógusként”. Az iskola névadójáról, aki Isten küldötte volt egyházunkban, Túróczy Zoltán püspök szolgálatáról hallottunk tőle értékes előadást.

Számomra az igazgatótanácsi és presbiteri tisztséget is viselő Bálint Éva bizonyágtétele volt meghatározó, melyben felidézte, hogyan és mi módon szólt Isten az intézményünk falai között szolgáló pedagógusok életén keresztül. Istennek ma is ez a célja: követeket küld hozzánk, hogy mi magunk is követek lehessünk az evangélium szolgálatában.

A hitoktatás szerepéről dr. Kovács László Attila igazgató lelkész tartott előadást.

Az áhítatokon szolgált Sztankó Gyöngyi lelkész és Zsarnai Krisztián esperes is.

A lelki feltöltődés mellett a fizikai kikapcsolódás is megadatott, hiszen a központnak úszómedencéje, szaunája, egyéb sportolási lehetősége is rendelkezésünkre állt, mellyel éltünk is.

A záró nap úti áldásával az intézmény lelkésze, Zsarnainé Urbán Nóra indította útjára a pedagógus közösséget.

Remélem, hogy ez a közös, ráhangoló évkezdés hagyománnyá válik tantestületünk számára.

Urbán Miklósné

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium és a Luther Márton Kollégium évnnyitó- ünnepsége

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium és a Luther Márton Kollégium 2019. szeptember 1-jén tartotta közös évnnyitó ünnepélyét. 101 kilencedikes diák ült először az Evangélikus Nagytemplom padsoraiban ezen az alkalmon.

Előzőleg háromnapos verébtáborban vettek részt a leendő kossuthosok, ahol összekovácsolódott a négy osztály közössége. Nemcsak a játékos csapatépítő feladatok, kirándulások és kulturális programok segítették az új ismeretségek kialakulását, ugyanis a fiatalok evangélikus énekeket tanulva készültek az ünnepélyes évnnyitóra. Vasárnap délután az iskola tanárai és idősebb diákjai előtt mutatkoztak be az új diákok. Az „Erős vár a mi Istenünk” jól ismert sorainak együtténeklésével lettek tagjai közösségünknek a legfiatalabbak.

*Homoródi Antalné
igazgató-helyettes*

Tanévnyitó az általános iskolában

Szeptember 2-án becsengettek a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános iskolába is. Elsőseink ezen a napon ünnepélyes istentisztelet keretei között kapták meg nyolcadikos tanuló társaiktól a Luther rózsával díszített sálakat.

Zsarnainé Urbán Nóra igehirdetése után az oltár elé térdepelve elsőseink, majd az újonnan érkezett

tanulók és pedagógusaink fogadták iskolalelkészünk, Nóra áldását.

Kocsisné Sárossy Emőke intézményvezető asszony beszéde után a kicsi és nagy diákok pedagógusaik kíséretében megkezdték a szorgos hétköznapokat a nyáron megújult intézményünk falai között.

Urbán Miklósné

**„Ha az Úr nem építi a házat,
hiába fáradoznak az építők.”
(Zsolt 127)**

Az evangélikus óvodai intézményegység megalakulásának 10 éves évfordulója alkalmából hálaadó ünnepi istentisztelet volt szeptember 27-én az Evangélikus Nagytemplomban. Igét hirdetett: dr. Fabiny Tamás elnök-püspök, az intézmény lelkészével, Zsarnainé Urbán Nórával közös szolgálatában. Az ünnepség során az új kis óvodásaink és dolgozóink áldásban részesültek, ígés emléklapot kaptak ajándékba.

2009. szeptember 1-jén indult az óvodai intézményegység a Nagytemplom közvetlen közelében, az Evangélikus Egyházközség épületében. Az óvoda életre hívását az akkori igazgatólelkész, esperes, Sztankó Gyöngyi kezdeményezte. Az óvoda az Evangélikus Általános Iskola többcélú intézményegységében kezdte meg működését, Kocsisné Sárossy Emőke igazgatónő irányításával. Az első áldás, az első év ünnepi meghatározóak voltak az első csoport, a Búzaszem csoport életében, ahová 25 gyermek járt.

Az első év után már sok szülő szerette volna óvodánkba íratni gyermekét, és ez indította arra a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség vezetőit, Dr. Kovács László Attila igazgatólelkészt és a presbitereket, hogy új óvodai épület építésére nyújtsanak be pályázatot. A sikeres projekt

vezetője Sallai Gábor másodfelügyelő, presbiter volt. A régi Luther Márton kollégium helyén, a Közép utca 1. szám alatt épült fel 2012-ben a szép új, három csoportos óvoda.

Az átadási ünnepség után nagy örömmel vettük birtokba az új óvodánkat, ahová már 84 gyermek jár a Búzaszem, a Szivárvány, és a Hajnalcsillag csoportba, ahol óvodapedagógusaink és a dajkák színvonalas, szeretetteljes munkával segítik elő testi lelki, értelmi fejlődésüket. Óvodánk ma már 20-25 dolgozónak nyújt folyamatosan munkahelyet. A szülők is aktív részesei a családi napoknak, gyereknapoknak.

2019. nyarán újabb átalakítások kezdődtek annak érdekében, hogy a 4. számú Mustármag csoportot is a Közép utcai épületbe helyezzük át. Ez a Magyarországi Evangélikus Egyházhoz benyújtott beruházási pályázat keretében valósul meg. Köszönjük a támogatásukat! A projekt vezetője Györe Balázs, az Igazgatótanács elnöke.

Az ige beteljesedett, a búzaszem 100-szorosára szaporodott! Hálások vagyunk Urunknak, Istenünknek a növekedésért! Hálásan köszönöm az Evangélikus Egyházközség lelkészeinek, presbitereinek, az intézményvezetőnek, intézményünk pedagógusainak és minden dolgozónak imádságos szeretetét, támogatását.

Kovácsné Mráz Ágnes óvodavezető

„Adjatok hálát az urak Urának...! Nagy csodákat művel egymaga, mert örökké tart szeretete” (Zsolt 136,3-4)

„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15)

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

2019. július 2-án a NYEPA gálaműsorán kollégiumunk színjátszói is felléptek az Evangélikus Nagytemplomban *A buszmegállóban* című jelenettel.

Szeptember 1-jén megtörtént a beköltözés. A nagyobb diákok kalauzolták a „kicsiket”, akik délután az Evangélikus Nagytemplomban istentiszteleten vettek részt.

Október 4-én került sor az Evangélikus Nagytemplomban az aradi vértanúk tiszteletére rendezett városi megemlékezésre, amelyen kollégiumunk ének- és zenekara is szerepelt.

Október 7-én tartottuk a Verébavatót, amelyen az új diákok az eskü elmondásával „hivatalosan” is a kollégium teljes jogú tagjaivá váltak. Az elsősök felkészülését a diákönkormányzat tagjai lelkesen segítették: nemcsak a műsor összeállításában, hanem a belvárosban és a kollégiumban az „újakra” váró feladatok megoldásában, elvégzésében is segédkeztek.

Borza Tünde nevelőtanár

GYÜLEKEZETI ÉS EGYHÁZMEGYEI ESEMÉNYEK

Tizedik alkalommal tartottak családi napot Mandabokorban

2019. szeptember 7-én hatalmas gyermekzsivajtól volt hangos a mandabokori imaház közel félhektáros területe. Több száz gyermek, családos és egyedülálló, fiatal és idős volt kíváncsi a megszámlálhatatlanul sok programra, melyet az evangélikus gyülekezet nagy összefogással szervezett.

Volt ott minden, mi szemnek és szájnak ingere. Családi vetélkedők és ügyességi játékok, apák rönkdobáló és bálagurító versenye, kutyabemutató, lufihajtogatás, arcfestés és tetoválás, ugrálóvárak, és kimeríthetetlen programkínálat várta mindazokat, akik a szombatjukat a gyülekezet közösségében szerették volna eltölteni.

Immáron 10. alkalommal szervezték meg a családi napot, és az évről-évre egyre kedveltebb program olyanokat is megszólított, akik egyébként távolabb vannak a gyülekezettől. Sokan közülük már számon tartják, hogy minden év szeptember első szombatja Családi nap Mandaborkorban.

Isten csodálatosan szép időt adott, sok-sok jókedvet, nevetést, s bízunk abban, egy csipetnyi morzsát is abból az érzésből, hogy jó evangélikus gyülekezethez tartozni, ilyen közösségben Isten szeretetét megélni. Köszönet a szervezőknek, a gyülekezet közösségének és hála a mindenható Istennek!

Zsarnai Krisztián esperes

Hálaadás, családi istentisztelet Borbányán

Idén szeptember utolsó vasárnapján tartottuk Nyíregyháza-Borbányán a termésért való hálaadást, családi istentisztelet keretében. A borbányai kicsiny evangélikus templomnak egyébként 70 éve, 1949 szeptemberében kezdődött el az építése!

Az istentisztelet bevezető részében Adámi Márta hittanár tartotta a jelenlévő 10 gyermek számára a bibliai tanítást. A témát Mt 6,24-34 (a felolvasásra kijelölt igeszakasz) alapján az Úr Jézus szavai adták: „Ne aggódjatok” - hanem bízzatok a mennyei Atya számon tartó gondviselésében, és „keressétek először az ő országát”.

A szószéki igehirdetésben Adámi László körzeti parókus lelkész Jer 17,5–11 alapján arról szólt: „Az ÚRban bízó szívre van legfőképp szükségünk”. A legnagyobb veszedelem ugyanis, ami fenyeget minket, nem az anyagi gond, betegség stb., hanem a saját szívünk Istennel dacoló, hamis biztonságot kereső csalárdsága. Isten pedig áldott, viruló életet akar nekünk adni, bűnbocsátó és fölszabadító kegyelmében, Jézus Krisztus által! A lelkipásztor megemlékezett arról is, ahogyan közel negyedszázada Isten egy nehéz időszak előtt szólította meg őt ennek a

vasárnapnak - szívébe zendülő - bevezető igéjével: „Áldott az Úr! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene!” (Zsolt 68,20). Az akkor még nem sejtett próbákra nemcsak fölkészítette őket igéjével az élő Isten, hanem keresztül is vitte a családot a nehézségeken. Az URat a megváltó Krisztusban szabadításunk, üdvösségünk Isteneként ismerhetjük meg!

A gyülekezet énekét kísérvé - mint a legtöbb vasárnapon - Adáminé Amriskó Mária szolgált a harmóniumnál. Az igehirdetés alatt a gyermekek - nyitott füllel - rajzolhattak, színezhettek. A felnőtt gyülekezeti tagok túlnyomó többsége pedig szent komolysággal és a kegyelem örömeivel járult ezután az Úr megterített asztalához!

Adámi László lelkész

Házaspári és családi hétvége Bodrogkeresztúron

Már visszatérő vendég a nyíregyháza-mandabokori gyülekezeti kontingens a bodrogkeresztúri Betlehemben – jó illet leírni, még ha ez a közeli testvéregyházközségi vendégházat takarja is. „Házaspári és családi hétvégére várunk szeretettel 2019. szeptember 20–22. között” – szól a meghívó Zsarnai Krisztián lelkészünk invitálásával, mely végül Veczán Lackó hathatós koordinátori munkája eredményeként 23 gyermek és 20 felnőtt, azaz 43 fő részvételével valósult meg.

A szokás szerinti késések ellenére az időben érkezők a szorgalmas és segítőkész konyhai dolgozókkal (Kati, Klári) karöltve előkészítették a szalonnasütő

helyet az asztalokkal, terítékekkel, a tüzelő felhasználásával. Ezúton köszönjük azt a frissen kiszállított, négyéves, csontszáraz akácfát, mely jó alapot adott sütögetésünknek. Sötétedésre már égett a tűz, izzottak a reflektorok, izzadtak-csorogtak a szalonnák, kolbászok és virslik.

Eltelve az étkekkel, barátkozva a hűlő levegő és a tábortűz adta cirógató, vonzó meleg elegyével, ismerkedve a vaksötétből fel-feltűnő, érkező sötét idegenekből testvérekké idomuló barátainkkal telt az idő. Egy kellemes, beszélgetős este részesei lehettünk a sziporkázóan szikrázó csillagos, a tejutat is sejtető égbolt alatt. A mindenség érezhető tapintása mellett a gyerekek el nem múló csivitelése, kacajai, sírása, az este szükségszerű velejáróját, a fürdetés, az ima és az altatás triumvirátusát is előrevetítették. A beszélgetők egyre fogyó létszáma és a kitartó várakozás meghozta gyümölcsét, megérkezett Krisztián és családja. Időmegjelölés nélkül is kitűnik, hogy nekik hivatásuk van! Fáradtságuknak sem oka, sem mértéke nem képezi részét e pennából kiszaladgáló cirkálmányos soroknak. Úgy gondoltuk, mindenkinek van mit kipihenni, s így is lett.

Gyönyörű reggelre ébredtünk. A közös éneklést és az asztali áldást követően elköltött reggeli megfelelő alapot adott a gyerekeknek, hogy Barbi és Petra őrző felügyelete mellett (ezúton is köszönjük áldozatos segítségüket) induljon a foglalkozás és a játék. Mi, régebb óta fia-

talok pedig a tematikának megfelelően a kapcsolatainkat jártuk körbe mélységeiben, több dimenzióban. Bibliai iránymutatást a Jn 5,2–9a-ból vettünk az ismert bethesda, harmincnégy éve beteg ember élethelyzete és kapcsolatai tükrében. Analízisünk alkalmával csoportbontásra került sor, hogy a férjek és feleségek saját családon belül betöltött szerepük szerint az „Uram, nincs emberem...” gondolkörét jobban megérezhessék, közösen értelmezhessék. A férfiúi szekcióban felmerült a szituációban rejlő önzőség a résztvevői kört érintően, mely elvitathatatlan. De megállapítást nyert egyben az is, hogy a mi helyzetünkben nemcsak az első kap megváltást, hanem a kölcsönös segítséssel a „belépők” száma sem korlátos. Itt van létjogosultsága a gyülekezeti kapcsolatnak, mely megsokszorozhatja hitben járó életünk tartalmát, mélységét és eredményességét. Sőt túl is mutat rajta, mert már megállapodások, elkötelezettségek születtek (pl. kocsijavításra, építőipari szaktanácsadásra, gyermekfelügyeletre stb.).

Az egymás megismerésére jó példa volt, hogy nem magunkat kellett bemutatni, hanem egy random házaspárt, ami igencsak hiányos, félrehallott infókat hozott fel első körben, a fakultatív programként eltöltött közös idő után azonban jó volt megélni, megérezni, megismerni a másik valós emberi mivoltát. Isten kifürkészhetetlen, áldott építkezésének voltunk és vagyunk részesei, s e példán is okulva hiszünk az általa szőtt kapcsolatokból készülő nemes szöttek gyülekezet általi hordhatóságában.

E fel nem fogható léptékű és összetettségű folyamatokba történő betekintés után az ebédet követő szieszta helyett felkerestük az Áldó Krisztus monumentális szobrát, mely Magyarország legnagyobb Jézus-szobra, s számunkra 8,5 méteres magasságán és 50 tonnás súlyán túl más jelentéssel is bír. A lenyűgöző látványról és panorámáról készült drónfelvétel reményeink szerint megtekinthető lesz gyülekezetünk honlapján (mandabokor.lutheran.hu). A felvétel során megtanultuk, hogy milyen fontos a GPS-adatok pontosítása, kalibrálása ahhoz, hogy a szerkezet pontosan visszataláljon a helyére. (Te tudod, hol a helyed? Segítünk! Keress!) A lélekfürdető nap lezárásául megnéztünk Az imával nyert csaták (War Room) című filmet, melyet ezúton is ajánlunk mindenki figyelmébe (a benne foglalt teológiai „hiba” ellenére is).

A vasárnap is szép reggelrel – és meleg radiátorral – fogadott, ennek is örültünk. Az úrvacsorával egybekötött istentisztelet összefoglalta az eltelt két nap témáját (az igehirdetők Lackó és Nóra voltak). Megemléltendő, hogy a velünk lévő gyermekek mindegyike lelkészi áldásban részesült a liturgia végén. Az imaközösségben megfogalmazott őszinte szavak, a testvérek előremutató, építő gondolatai az alkalom teremtő voltára mutattak. A már laza morzsaparti következtetései, felvetései is a jövő felé mutattak, melyben mindenki számára adódik feladat és hely – neked is, kedves olvasó!

Tudom, hogy nemcsak a nagyon finom vasárnapi ebéd tette – melyért ezúton is köszönettel tartozunk a konyhás hölgyeknek –, de feltöltődve, megújulva, megerősödve ugrottunk felabakolt szamarainkra (drótszamar = kerékpár), és hazaindultunk. (Mégúgom: a két kerékpáron nem csak ketten voltunk...) Ezután nem csoda, hogy a kocsikkal érkező családok „előzékeny”, önfeledt integetésére már Nyírteleknél került sor.

Szeretnénk jövőre is így integetni akár veled is, akár neked is a közösen megélt tartalmas évet, hétvégét követően!

Simkó József és Simkó Zsuzsa

(Részletek az evangelikus.hu honlapon szeptember 25-én megjelent teljes tudósításból, amely a www.evangelikus.hu/hazaspari-es-csalados-hetvege-mandabokori-gyulekezettel című linken elolvasható.)

Hálaadó istentisztelet Rozsrétszőlőben

Hálaadó istentisztelet keretében szentelte fel szeptember 28-án dr. Fabiny Tamás elnök-püspök a fennállásának 25 éves évfordulóját ünneplő, felújított Betlehem Imaház földszinti imatermét, és az adományként kapott szép új oltárát. Az ünnepi alkalmon részt vettek egyházmegyénk és egyházközségünk lelkészei, tisztségviselői, a felújítás tervezői és kivitelezői, a IV. körzet képviselőtestületi tagjai és presbiterei, gyülekezeti tagok és meghívott vendégek, valamint az önkormányzat és a társ egyházak vezetői, képviselői.

Az igehirdetés szolgálatát Püspök úr a Zsid 10,35 alapján végezte: *„Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van.”* Prédikációjában kiemelte, hogy az építkezés alapvetően a bizalom jegyében történt, hiszen a tervezéskor még nem lehetett számolni a megvalósításhoz szükséges anyagi eszközökkel. A kivitelezés során számos előre nem látható nehézséggel kellett szembenézni, de minden esetben továbbblendítette a holtpontról a munkát a megkezdett beruházás sikeres befejezésébe vetett hit, és a Teremtő Isten segítségével való bizalom. A 25 évvel ezelőtti névadás is erre a bizalomra utalt: Betlehem jelentése „a kenyér háza”, Jézus pedig az Élő Kenyér, amelynek szentségében sokan részesültek az elmúlt negyedszázad alatt, s remélhetően még nagyon sokan fognak benne részesülni az elkövetkező évtizedekben is. Döntenünk kell, hogy kibe vetjük a bizalmunkat: Istenbe, aki Jézusban önmagát adta értünk, hogy üdvösségre vihessen bennünket, vagy a Sátánra adjuk a voksunkat, aki az evilági kísértések káprázatán át az örök kárhozatba akar juttatni minket? Arra intett: ne veszítsük el továbbra sem a bizalmunkat Istenben, és ne veszítsük el az egymás iránti bizalmunkat sem!

Az igehirdetés után került sor az új imaterem és az oltár felszentelésére, majd köszöntések hangzottak el, elsősorban a tervező, a kivitelező és a sikeres megvalósításban egyéb módon résztvevők felé. Ezek után Csoma József pedagógus, festőművész kiállított képeit méltatta Püspök úr, és az egyházkerület nevében egy festményt adományozott az imaterem díszítésére.

Az ünnepi alkalom bőséges és finom ebéddel ért véget: üstben főzött remek babgulyást készített saját felajánlásból a rozsréti gyülekezet egyik férfi tagja, az asszonyok pedig saját készítésű süteményekkel kedveskedtek a szeretetvendégség résztvevőinek.

Isten áldása legyen a felújított Betlehem Imaházon, a munkálatokban résztvevők és az adományozók életén, valamint az egész gyülekezet életén! Erős vár a mi Istenünk!

Márk Borbála

Mi pedig hálával tartozunk az Istennek

Egyházmegyei presbiteri csendesnap számára adott otthont a Mandabokori Imaház 2019. szeptember 28-án. Az alkalmat meglátogatta dr. Fabiny Tamás Püspök úr, aki nem csak jelenlétével, de köszöntőjével is megtisztelte a résztvevőket. Az igei szolgálatot Grendorf Péter angyalföldi evangélikus lelkész – meghívott vendég – végezte, Pál apostol Thesszalonikabeliekhez írott második leveléből a 13-14. versek alapján.

"Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor értetek, testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által. Erre hívott el titeket a mi evangéliumunk által, hogy így részesüljete a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében." (2Thessz 2,13-14)

Az igehirdetésben oly sok tanítás hangzott el, melyekből álljon itt tanulságul néhány nagyon fontos gondolat az olvasó számára. Pál apostol mindig hálaadással kezdi a levelét. Általában azért ír, mert valami probléma veti fel a fejét a gyülekezetben, de – figyeljük meg – mindig hálaadással kezdi. Ha mi összegyűlünk – egyházmegye vezetői, gyülekezet vezetői, presbiterek – mivel kezdjük a megbeszélést? Legtöbbször a problémákkal. Tanuljunk Páltól! Neki mindig Jézus az elsődleges, mindig Őrá tekint, a problémákat is Rajta keresztül nézi. Tanuljuk meg mindig hálaadással kezdeni a megbeszéléseinket. Aki hálát ad, annak az öröme megsokszorozódik és megtisztul. A hálaadás nem egy szimpla „köszönöm”-öt jelent, hanem egy lelki hozzáállást. Tudom, hogy minden az Úré, és tudom, hogy mennyi ajándékot kapok, s hogy Isten szeret. Engedjük, hogy az Ő szeretete járjon át minket! Engedjük, hogy alkalmassá tegyen bennünket a bizonyágtételre, és hogy sugárzóvá váljon az életünk mások számára!

Tegyünk bizonyágot a hitünkről, elsősorban cselekedeteinkkel, és ha szükséges, szavakkal. Sokszor mondjuk valakiről, hogy olyan nagy hite van. A nagy hit önmagában nem jelent semmit. Akiben hiszek, ő hatalmas-e? Ne a hitünk legyen nagy, hanem nagy Jézusunk legyen. Ez tart meg minket a nehézségekben is. A hit nem teljesítmény, ne általános hitünk legyen! Higgyünk Jézus Krisztusban, a Szabadítóban!

Az Istentiszteletet előadás követte, az elhangzott ige folytatásával:

"Ezért tehát, testvéreim, álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkben, akár levelünkben tanultatok." (2Thessz 2,15)

Ezért tehát szükséges, hogy pontosan adjuk át, amit az apostolok ránk hagytak. Hogyan lehet továbbadni a hallottakat? Minden történet az által nyeri el értelmét és értelmezését, hogy milyen "nagy történet" részeként értelmezzük. Sajnos napjainkban felgyorsult a "nagy történet" változása. Vegyük csak például a Tízparancsolatot. A mai nyugati társadalomban a Tízparancsolatot réginek, idejét múltnak, nem betarthatónak titulálják. Magasztos a tartalma, de nem betartható. Mára már annyi „világi” Tízparancsolat került megfogalmazásra, melyek semmilyen erkölcsi útmutatást nem adnak. Mértéke az ember, az embert isteníti. Mi úgy tekintünk a keresztyén Bibliában leírt Tízparancsolatra, hogy az nem általános és nem személytelen erkölcsi tanítások összessége, hanem egy szövetséges kapcsolatnak, szeretetkapcsolatnak a kifejlődése! Úgy tekintünk rá, hogy azt a Szabadító Isten adta az Ő megszabadított népének. Így ragaszkodjunk a hallott igékhez, az olvasott igékhez, és így adjuk tovább. Hirdessük, ne szégyelljük, bátran adjuk tovább!

Az előadást csoportbeszélgetés követte, ahol lehetőség nyílt arra, hogy mindenki őszintén beszéljen bátortalanságáról, vagy éppen bátorságáról, az ige hirdetésének módjairól, a hagyományok gyakorlásáról.

Veczáné Repka Jolán

Egyházmegyei ifjúsági csendesnap Mandabokorban

A Hajdu-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye szeptember 15-én második alkalommal rendezte meg ifjúsági istentiszteletét. Ez alkalommal a mandabokori gyülekezet látta vendégül az ifjúságot és az Egyházmegye vezető lelkészeit.

A rendezvény az „Áthallások az élet és a keresztény élet között” címmel lett hirdetve. Egy színdarabbal kezdődött, mely arról szólt, hogy Isten megteremtette az embert és kezet adott neki. Párhuzamba állították az áldó és ártó dolgokat, amiket a kezeinkkel tehetünk. Az emberek átszegezték Jézus kezeit, amelyek azonban betöltötték azt a szerepet, amire Isten szánta őket.

Ezt követően Tar Regina bizonyágtételét hallgathattuk Isten szabadításáról, és a Jézussal való kapcsolatáról.

Az ígét Endreffy Géza budaörsi lelkész hirdetette. A motorozás és a keresztény élet között vont párhuzamot. A Jézussal való életünk során nem nekünk kell a tengelynek, vagyis a közép-pontnak lenni, hanem az életünk akkor tud haladni, ha Jézus van a fő helyen. Ahogy a tankba benzin kell, hogy működjön a motor, hasonlóan a hívőknek is fel kell töltekezniük Krisztussal az igeolvasás és imádság által.

Beszélt arról is, hogy amikor a motorral előzni szeretnénk, egyet vissza kell váltani, hogy könnyebben előre jussunk. Ehhez kapcsolódóan mondta, hogy az Isten országába vezető út első lépcsőjére csak letérdelni lehet, hogy utána Isten elkezdhesse bennünk a felépítő munkáját. Ezek után a hívő ember azt sajnálja, hogy nem tért meg előbb.

Az igehirdetés után a vendéglátók szeretetvendégségre hívták a résztvevőket. A következő egyházmegyei ifjúsági istentisztelet jövő februárban lesz és reméljük, hogy sokan csatlakoznak ehhez a közösséghez. Az igehirdetés meghallgatható az evangelikus.hu honlapon.

Soltész Dóra és Tar Regina

BIZONYÁGTÉTEL

Bencsik András, Bandi bácsi evangélikus gyülekezetünk egyik legidősebb tagja, idén nyáron volt 93 éves. Egy egész délutános beszélgetés során elmondta az életét, és bizonyágot tett arról, hogy milyen nagy ereje volt és van az Istenbe vetett hitének, az általa és az érte mondott imádságoknak az életében, sorsának alakulásában:

„17 évesen vittek el katonának, egy német fennhatóságú hajón szolgáltam, mint hajógépész. Feladatunk az orosz katonák élelmiszer utánpótlásának megakadályozása volt. A háború alig ért véget, 1945. május 20-án az oroszok otthon tartóztattak, és diverzáns terrorcselekmény vádjával katonai bíróság elé állítottak, s 10 évi, Szibériában letöltendő nevelő munkára ítélték.

Édesanyám szintiszta evangélikus származású, mélyen hívő, hétgyermekes asszony volt, aki a le-

tartóztatásom után házi bibliakört szervezett, ahol hetente egy délután hívó testvérekkel együtt imádkozott az életemért, az épségben való hazatérésemért.

Először a sopronkőhidai gyűjtőtáborból Lembergbe vittek, majd onnan 35 napig utaztam több ezer társammal együtt vagonokba zsúfolva Novoszibirszkbe. A hosszú utat sokan nem éltek túl, mert akik a kimerültségtől leültek, vagy lefeküdtek a vagon aljára, azok reggelre megfagytak. Az 1 hónapos karantén után Kémero városába kerültem, táborigazgatóra. Egy festőbrigádba osztottak be, én hordtam a meszet a festők számára. Igyekeztem megtanulni oroszul, hogy meg tudjam értetni magamat, a legfontosabb mégis az Istenbe vetett hitem volt, ami a naponkénti túlélésben a leginkább segített.

Korábban is rendszeresen imádkoztam, elmondtam a Miatyánkot, a Hiszekegyet, de először ott kezdtem el a saját szavaimmal imádkozni: - Istenem, Te engedted meg, hogy ide kerüljek, csak Te tudsz innen engem haza is vinni! Nem tudom, mikor, és hogyan, de Neked mindenre van hatalmad! – Az imádságnak hatalmas ereje van, ezt megtapasztaltam abban is, hogy mindig jobb, és jobb helyekre kerültem dolgozni, a Szentlélek segített a munkában, éreztem, hogy az Isten kegyelme végig velem volt.

9 év elteltével szabadultam, a szabaduló levelemre – mivel Magyarország nekik Nyugatnak számított, s haza nem jöhettek – Beregszászt írtam be, a határhoz való közelsége miatt. Két hónapig tartott az út, amíg Moszkváig eljutottam vonattal, onnan magamnak kellett a továbbutazásomról gondoskodnom. Pénzem nem volt, az ennyivalóm is elfogyott, reménytelennek látszott eljutnom Beregszászig, de az ÚR velem volt, és elsegített először Kijevig, majd egészen Beregszászig. A szállásadómon keresztül munkát kaptam az ottani Téglagyárban, és ott ismerkedtem meg a későbbi feleségemmel is, akinek a családja mindenben segített, amiben csak tudott. A feleségem, Bodó Ilona mélyen hívő, református családban nőtt fel, a család Beregdarócra települt ki Beregszászra. Hiszem, hogy Őt is az Úrtól kaptam, akivel 50 éven keresztül élünk csendes, imádkozó, odaszánt életet.

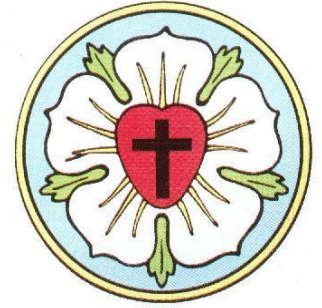
3 év múlva, sok segítőkész testvéren keresztül végre kaptam útlevelet, amivel hazajöhöttem, így 12 évi kitartó imádkozás, reménykedés után ismét megölelhattük egymást Édesanyámmal, és együtt adhattunk hálát a megtartó és szabadító, kegyelmes Istennek! Feleségem csak egy évvel utánam jöhetett át hozzánk, azután kezdhettük el igazán a közös életünket. Nem múlhatott el egy nap sem reggeli és esti közös imádkozás, hálaadás, éneklés nélkül. Házaságunkat egy élő leánygyermekkel, Valikával, és egy unokával, Viktóriával áldotta meg Istenünk.

Nyugdíjazásomig a TÜZÉP vállalatnál dolgoztam, de a munka mellett már a hazatérésemkor bekapcsolódtam az Evangélikus Egyházközség életébe. Kezdetben csak önkéntesként segítettem a gondnoki feladatok ellátásában, később a közgyűlés megválasztott főállású gondnoknak. Két cikluson, 12 éven keresztül voltam a gyülekezet gondnoka, emellett rendszeresen kántorizáltam temetéseken, és többször kértek fel a konfirmandus gyerekek előtti bizonyágtételre is. A gondnoki tisztségről való lemondásom után a gyülekezet közgyűlése „Örökös Tiszteletbeli Gondnok” címet adományozott részemre. Szeretett feleségem 7 éve hazatért Megváltójához, azóta egyedül élek, de sohasem magányosan, mert minden napomon közösségben vagyok az Úr Jézussal, aki erőtlenségeimben mindig megerősít engem. Mindenkor szívemen viselem a gyülekezetünk sorsát, erőmhöz mérten támogatom anyagiakban és imádságban egyaránt. **„Mindeddig megsegített minket az ÚR.” (1Sám 7,12b)**

/Lejegyezte: Márk Borbála/

470 ÉVE SZÜLETETT AZ ÖTVÁROSI HITVALLÁS (CONFESSIO PENTAPOLITANA)

Reformáció ünnepére az egykori felső-magyarországi öt szabad királyi város - Kassa, Lőcse, Bártfa, Eperjes és Kiszseben - királyi felszólításra, 1549-ben latinul benyújtott evangélikus hitvallásának 1613-ban nyomtatásban megjelent magyar szövegéből közlünk most (betűhíven) fontos részleteket:

V. AZ MEG IGAZULASROL.

Es mivel hogy szükség volt az Isten Fiának az egész világnak büneiért adattatni és meg töretetni, azt taníttjuk és hisszük, hogy az emberek semminémü magok erejével, sem czelekedteckel az Istent megh nem engesztelhetik, igasságot sem nyerhetnek, mely az Isten ítéletiben meg álhasson: hanem ingyen igazíttatnak meg az ő érdemek nélkül, ha az bünt megh utalván hisznek a Christusban, hogy eggyetlenegy áldozattyával, mely az köröztfán löt, az atya Isten meg engeszteltetöt mindeneknek, valakik ez közbenjárobán valo bizodalmokkal az atyának irgalmasságához folyamodnak. Az kiknek azért ez hitök vagyon, ugyan azoknak bünök boczánattya vagyon, és igazaknak tartattatnak. Rom. 3. Mindenek vétkeztenek, és szükölkednek Isten diczőséghe nélkül. Meg igazíttatnak pedig ingyen Isten kegyelméből az Iesus Christusban löt valtság által. Kit az Isten rendelt engesztelő áldozatul az ő vérében valo hitnek általa etc.

VI. AZ HITRÖL.

Az hit pedig, mellyel ily nagy jó téteményeket meg fogunk, nem valami emberi czelekedet, és nem csak esméret, mely még az istentelenekbenis és ördögökben lehet, hanem az sz. léleknek ajandéka. Mellyet hogy megnyerhessönk, az egyházi szolgálat szereztetet: melyben zenvedez az evangéliomnak tiszta tudományja, és az széntségek ki szolgáltatnak. Mert ez egyházi szolgálat által az szent lélek hathato az halgatókban, az kik nem tusakodnak ellene, hanem engednek az egyházi szolgálatnak. Az szent Pálnak amaz mondása szerént, Rom. 10. Az hit hallásból vagyon, az hallás pedig Isten ígéje által.

XX. AZ SZENTEKNEK SEGITSEGÜL HIVASAROL.

Az életről ki mult szenteket minden diczéreire méltóknak lenni taníttjuk ugyan, ugymint az kik tudományal és sok jeles példáckal fénlének elötönk. Továbbá, hogy segítségül hivattassanak, ebben minket meg tilt nem csak ez, hogy erről Istennek semmi paranczolatnya ninczen, az anyaszentegyháznakis semmi bizonsága: Hanem ezis, hogy az első és második paranczolatban tiltatunk, ne legyenek tenéked idegen Istenid. Ismét, az te Uradnak Istenednek nevét, héában fel ne vegyed, mert az segítségül valo hívással miképen az első táblának tiszteletivel senkinek nem tartozunk, hanem csak Istennek. KINEK EGYEDÜL LEGYEN DICZŐSEG.

/közreadta: Adámi László lelkész/

Október 31-én reformációi fáklyás felvonulás lesz 17:30 órai kezdettel a református templom előtt indulva, majd ezt 18:00 órától ünnepi istentisztelet követi az Evangélikus Nagytemplomban.

Az október 19-20-án tartott egyházmegyei ünnepi eseményekről bőszeges beszámolót a következő számunkban olvashatnak majd.

GYERMEKOLDAL

ÖRÖM a nehezek ellenére

Az Úr Jézussal járva, találhatod magad olyan nehéz terepen, amelyre azt mondd: „én ezt nem így gondoltam!” Kérsz valamit, és Isten teljesíti azt, de nem úgy, ahogyan azt te megálmodtad. Így volt ez Pállal is: vágyakozott Rómába menni az ottani keresztyénekhez, de minden bizonnyal nem gondolta, hogy 2 év cezáreai fogság, és egy hajótörés után fogolyként fog áhított városába érkezni. Körülményei szinte katasztrofálisak voltak, de Pál nem bánkódott a kettétört „karrierjén”, és a kényelmetlenségein. Hitte, hogy Istennek jobb terve van ezzel az egész raboskodással, mint amit ő el tud képzelni. Tudta, hogy őt megkötözhetik, de Isten ügyét sohasem verhetik láncokra.

Nos, abból tudhatod meg, hogy mennyire vagy érett, hogy hogyan reagálsz a negatív körülményekre. Fontos, hogy jól megjegyezzük: az öröm a Szentlélek által vezérelt élet gyümölcse. Csak egy oka lehet az igazi öröm elvesztésének, és ez a bűn, az Istennel megromlott kapcsolat. Tehát nem a körülmények! Jézus azt mondja, hogy ebben a világban nyomorúságunk van. Jakab azt mondja, hogy az egymást követő nehézségekkel Istennek az a célja gyermekeivel, hogy tökéletessé legyenek. *„Teljes örömnek tartsátok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe esetek, tudva, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.”* (Jak 1,2-4)

Ha Pál helyzetét vizsgáljuk, arra gondolhatunk, már ez is éppen elég! Ennél rosszabb már nem is lehet! Vagy mégis? Hiába teszel meg mindent az evangélium hirdetéséért, hiába van az életed összhangban a szavaiddal... ha egy napon rádöbben, hogy vannak hittestvérek, akik kikezdenek téged. Ez egy nagyon kemény dolog! És Pálnak ezen is keresztül kellett mennie. Mivel börtönben volt, talán arra gondoltak némelyek, hogy Isten félreállította Pált, így eljött az ő idejük. Ne lepődj meg, hogy ez így van! Veled is megtörténhet. Urunk Jézust is tévesen vádolták, és Ő tényleg semmi rosszat nem tett. Ő hűséges volt az Atyához mindhalálig. Isten mégis hagyta, hogy igaztalanul vádolják, és megöljék. Jézus mindvégig kitartott elhívása mellett, Isten pedig jóra fordította mindazt a rosszat, ami vele történt. A legjobbra, mert így lehet neked és nekem örök életünk. *„Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?”* (Róm 8,32) Belegondoltál-e már abba, hogy aki tulajdon Fiát nem kímélte, hogy megmentse az elveszettet, az téged sem fog kímélni, hogy másokat megtalálhasson?! Nem mindig azért történnek Isten gyermekeivel rossz dolgok, mert valami bűnt követtek el, vagy, mert nem engedelmessé váltak... hanem azért, hogy mint ahogyan Jézus számukra megtört kenyérré lett, ők is azzá lehessenek mások számára.

Pálnak még a becsmérlő, karrierista prédikátorok sem tudták ellopni az örömét, bár a bennük lévő indulattal sohasem értett egyet! Egyébként pedig tette tovább a dolgát teljes örömmel, hirdette az evangéliumot a katonák és a hozzá érkezők között, ill. levelekben pásztorálta a gyülekezeteket! Tudta, hogy Isten királyságának a növekedése nem rajta múlik, bár mindent megtett érte! Még az is mindegy, hogy él-e vagy meghal. Az az öröme volt, ami Istennek is: terjed az evangélium, és Isten országa növekszik. *„...akár színlelésből, akár meggyőződésből: Krisztust hirdetik, és én ennek örülök. Sőt még inkább örülni fogok”* (Fil 1,18) Ez az igazi öröm, és ez csak Istennel lehetséges!

Hajagos-Tóth Katalin

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”

Szalomie Réka Anna, Izsó Csenge Erzsébet, Iván Péter, Nagy Róbert, Szász Liza, Gyetvai Zádor Bence, Kurucz Gábor, Litvai Panna.

Felnőtt keresztség és konfirmáció: Dezső Rita.

Házasságkötések: „... Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”

Nagy István és Balogh Kitti, Subert Mihály Attila és Szigeti Fanni, Karasz Gábor és Ámik Alexandra, Zöldi Balázs és Szabó Gabriella, Szász Imre István és Nagy Katalin, Farkas Dávid és Török Dóra, Horváth-Hegyí Ádám és Lupták Dóra, Molnár János és Sugár Tímea, Tóth Marcell és Tóth Bettina, Vass Krisztián és Záhonyi Dóra, Makula Zoltán és Sántha Dóra, Gyurcsán Szabolcs és Herczku Mariann, Hegedüs Tamás és Molnár Zsuzsanna, Palicz Dávid és Bartha Szabina.

Halálozások: „Boldogok a halottak, akik az Úrban hálnak meg...”

Szokol Andrásné Bartha Ilona (89), Újlaky Gáborné Henszel Erzsébet (81), Mosolygó Ferencné Turcsán Zsuzsanna (80), Horváth Sándorné Zombori Jolán (85), Tóth Istvánné Kovács Magdolna (82), Simkó István (88), Mezei Károly (68), Cselényi Józsefné Lénárt Katalin (71), Duszka József (79), Rössler Attiláné Bánszki Julianna (77), Magna Jánosné Kövi Mária (81), Antal Józsefné Rácz Mária (85), Marcsek Mihály (86), Molnár Ferencné Závaczki Erzsébet (77), Sztaskó Andrásné (90), Minya Lászlóné Brandics Erzsébet (48), Szinyéri Péterné Tóth Vera (70), Kis Istvánné Simkó Ilona (90), Bajzáth Péter Csaba (42), Tomasovszky János (85), Németh László (75), dr. Szabó Aranka (80), Reha József (85).

Összeállította: Horváth Csabáné

November havi előzetes

- ❖ November 4 és 8 között férfi csendeshét lesz Biatorbágyon. Érdeklődni lehet ifj. Vezcán Lászlónál.
- ❖ November 8 és 10 között egyházmegyei és EKE ifjúsági hétvége lesz Velencén. Érdeklődni lehet Zsarnai Krisztiánnál.
- ❖ November 24-én örökélet vasárnapja lesz a Nagytemplomban, az egyházi esztendőben elhunytakról emlékezünk meg a 10:00 órai istentiszteleten.
- ❖ November 25 és 28 között 18:00 órai kezdettel adventi sorozatot tartunk Mandabokorban Kádár László szolgálatával.

December havi előzetes

- ❖ December 1-én 8:30 órai kezdettel az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk Kálmánházán.
- ❖ Adventben minden héten csütörtök délutánonként kreatív foglalkozásokat szerveznek a rozsréti imaházban.
- ❖ Csoma József festőművész képeinek kiállítását december végéig lehet megtekinteni a rozsréti imaházban.
- ❖ December 2 és 6 között Férfi hét lesz Biatorbágyon. Érdeklődni Zsarnai Krisztiánnál.
- ❖ December 2-től 6-ig adventi igehirdetés-sorozatot tartunk a Luther téri gyülekezeti teremben, 17:00 órai kezdettel.

- ❖ December 6-án 16:00 órától „Ajándékozni öröm!” címmel Mikulás-délután lesz a rozsréti imaházban.
- ❖ December 8-án 8:30 órai kezdettel az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk Bálintbokorban.
- ❖ December 8-án 10:00 órai kezdettel az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk Mandabokorban.
- ❖ December 15-én 13:00 órai kezdettel az egyházi esztendőben elhunytakra emlékezünk Felsősimán.
- ❖ December 16-tól 19-ig adventi sorozatot tartunk a rozsréti imaházban 17:30 órai kezdettel.
- ❖ December 18-án Kaláka műsor lesz a rozsréti imaházban 14:00 órától: „Szabad-e bejönni Betlehemmel?”
- ❖ December 19 és 21 között 17:00 órától adventi evangelizációt tartunk Borbányán.
- ❖ December 21-én 16:00 órai kezdettel Gyermekkarácsony lesz Mandabokorban.
- ❖ December 21-én Gyermekkarácsony lesz Vargabokorban.
- ❖ December 22-én 9:30 órától Családi istentisztelet – gyermekkarácsony lesz Borbányán.
- ❖ December 31-én 16:00 órától Óévesti istentiszteletet tartunk Borbányán.

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a 06-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto: misi.melich@gmail.com) email címen.

Köszönjük mindazoknak az áldozatkészségét, akik 2019-ben is adományaikkal támogatják egyházunkat, illetve intézményeinket és alapítványainkat.

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja.

Adószám: 18801703 -1 -15

„Segítség Háza a tirpák utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti - és missziói programokat támogat. Adószám: 18151053-1-15

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség

Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.

Hivatalos órák:

munkanapokon 9-17 óráig.

Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2019. december 22.

Lapzárta: 2019. december 16.

Szerkesztőbizottság:

Adámi László, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, Márk Borbála, Nádasi Zoltán

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczáné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

Megjelenik kéthavonként.

Készült: A Grafit Nyomdában 900 példányban.